

steretsdommen faldt, finder Ministeriet saaledes bekræftet ved Højesteretsdommen, at det selvfølgelig deri kun ser en ny Grund til at antage denne Mening for rigtig og til derfor ikke at kunne fravige den. Jeg har aldeles ikke tænkt paa at rejse det gamle bekendte juridiske Spørgsmaal: Hvorvidt en enkelt Dom kan siges at skabe ny Ret; det veed jeg naturligvis nok, at den ikke gjør. Men jeg har fremhævet, at Mening staar her imod Mening, og den Mening, Ministeriet forfægter og har gjort gjældende allerede forinden Højesteretsdommen faldt, er nu yderligere bleven bestræket ved Højesteretsdommen, saa at Ministeriet derved finder en yderligere Bekræftelse af sit Standpunkts Rigtighed; og naturligvis kan gaa til at hævde det med end større Sikkerhed, end man gjorde det i Forveien; men, som bemærket, jeg har ikke sagt, og det har ikke været min Mening at gjøre noget Saadant gjældende, som at der skulde være skabt ny Ret ved Højesteretsdommen, saaledes, at Betydningen af denne endog skulde være den samme, som at der var kommet en ny Lov, som sagde, at saaledes og saaledes skulde det være. — Dernæst vil jeg, hvad den anden Del af det ærede Medlems Argumentation angaar, bemærke, at den kan jeg aldeles ikke forstaa. Jeg ser ikke, at der kan være Tale om at gjøre nogen Forskjel paa en Lovs bindende Kraft overfor Borgerne og overfor Repræsentationen. Enten gjælder Loven, eller ogsaa gjælder den ikke, og dersom man vil, som jeg synes det ærede Medlem sagde, at han vilde, respektive Højesterets Afgjørelse fuldt ud, kan man ikke komme fra det, at Højesteret har ved den foreliggende Dom afgjort, at de provisoriske Love ere ikke traadte ud af Kraft ved den Begivenhed, som det ærede Medlem hentydede til; men naar dette gjælder, saa gjælder det for Alle, og jeg kan paa ingen Maade erkende, at der skulde der kunne gjøres nogen Forskjel. Der er den Forskjel mellem Rigsdaæns og navnlig Folkethingets Stilling til disse Love og Andres Stilling til dem, at Andre kunne ikke reagere imod dem, kunne ikke gjøre Noget imod dem, men maa adlyde dem uden videre, hvorimod Folkethinget har det i sin Magt at drage Spørgsmaalet om Regjeringens Handlemaade for Rigsretten. Det er den eneste Forskjel, der i den Henseende er paa Folkethingets Stilling og private Borgeres Stilling, og derfor Folkethinget mener, at Loven er bleven udstedt, uden at der forelaa nogen paatrængende Nødvendighed, den Gang den blev udstedt, saa er Midlet derimod det at gaa til Rigsretten og gjøre Ansvar gjældende

imod den paagjældende Minister. Det er altsaa en Betragtningssmaade fra den ærede Folkethingssmands (N. S. Larsens) Side, som jeg paa det Bestemteste maa besjæmpe, at der skulde kunne gjøres en Forskjel i Henseende til en Lovs bindende Kraft, naar den overhovedet er gjældende, overfor Borgerne og overfor Repræsentationen, særlig Folkethinget. Anlæg af en Rigsretsaktion vil isøvrigt i og for sig heller ikke officere Lovens bindende Kraft, men kun bringe det Spørgsmaal frem, om Regjeringen har misbrugt sin Myndighed ved at udstede Loven, uden at der forelaa noget paatrængende Tilfælde. Derfor indser jeg ikke, at det ved Lov eller paa lignende Maade som ved Lov er slaaet fast, at Folkethinget ikke længer staar frit overfor denne Bevilling, men jeg siger kun, at den Opfattelse, som Regjeringen i den nuværende Konflikt har hævdet, er denne, og at den Opfattelse har fundet Medhold ved Højesteretsdommen, saa at Regjeringen kan ikke og har ingen Grund til at forlade denne Opfattelse, efter at den har fundet denne meget betydelige Bekræftelse. Hvad angaar, at det stilles i Udset, at mulig kan en anden Mening komme frem, kan man kun sige det, at naar det sker, vil ogsaa Stillingen blive en anden; men det er ikke stet endnu, og jeg tvivler stærkt paa, at det vil ske, thi dertil anser jeg selve Opfattelsen for at være for velbegrundet.

Med Hensyn til hvad der blev anført angaaende Kjøbenhavns Politis Forhold til Prostitutionen vil jeg først gjøre gjældende, at den ærede Ordfører hævdede jo stærkt, at han ikke tænkte paa at bringe det store Spørgsmaal frem, om der overhovedet skal være en Lovordnet eller offentlig kontrolleret Prostitution eller ikke, men at han kun vilde bringe visse Spørgsmaal frem om Politiets Forhold overfor det Bestaaende. Der er andre Talere, jeg har forstaaet saaledes, at de overhovedet ville bringe Spørgsmaalet om en Forandring i den bestaaende Lovgivning eller Rettsordning paa dette Omraade frem. Det skal jeg imidlertid ikke røre videre ved, da det endnu ikke er kommet stærkt frem. Jeg udtalte i Gaar kun dette — og i denne Henseende tror jeg, at den ærede Ordfører har forstaaet mig fuldstommen rigtig — at jeg i det Mindste foreløbig maa blive staaende ved den gjældende Ordning, idet jeg er af den Formening, at der hverken hos den lægevidenskabelige Del af de Sagkyndige eller hos de andre Sagkyndige, ja maaste ikke en Gang hos Publikum i Almindelighed, endnu har dannet sig nogen bestemt Overbevisning om, at Ophevelsen af hele denne Ordning vilde være